

Hrádocký prameň

December 2019, číslo 23

Videl si raz, ako dieťa,
padajúce hviezdy?
I to, ako ktosi vraví:
„skús si niečo priať!“
Už dávno nie som malá,
no v srdci mám priania,
čo tmou sa nestratia.
Hlavu dvíham hore, k nebu
hľadám tú hviezdu,
čo k zemi nepadá.
Hľadám tú jednu,
čo stále stúpa,
je poslom spásy
a jasne žiari v tmách.
V dôvere srdca,
ako vie to iba dieťa,
modlitbou túžim ďakovať.

Za svetlo pre zblúdené kroky.
Za teplo do studených srdc.
Za nádej do boľavých duší.
Za hviezdu čo hlása,
že Kristus aj dnes prichádza.

Posolstvo lásky

V spleti času sa vynárajú spomienky na prežité udalosti. Majú rozdielnu dĺžku trvania.

Prichádzajú... na chvíľu sa zastavia, bez pozornosti a našej náklonnosti pomaly sa odplavia: - podobne ako žblnkot vody, ktorý prehupne cez pretŕčajúci kameň, zajasá, zazurčí a potom splynie s tichou hladinou a odíde do zabudnutia.

Humorné - zastavia sa iba na chvíľu. Pobavia náš myšlienkový svet, vyvolajú mimovoľný úsmev na tvári - pre nezainteresovaných údiv, prečo odrazu ten tik radosti ?.. - a už ich niet.

Sú však aj také, ktoré pretrvávajú a zostávajú v nás aj po rokoch. Čas ich pomaly obrusuje, nadobúdajú čoraz hladšiu kontúru. A kdesi hlboko vo vnútri dozrieva pocit veľkej vďaky.

Spätné zrkadlo času sa zastavuje na čísle 20. 20 – rokov. Obdobie jednej generácie od narodenia po vek dospelosti.

Je neskorá jeseň.

Blankytná obloha, bezvetrie a končiar ten je tak blízko, že ho túžiš ulapiť rukami. Počuješ len ticho, prerušované krokmi, ktoré vystupujú úzkym kľukatým chodníkom. Kráčame dvaja – sami uprostred týchto štítov aj keď známych, ale iných. Veď nový deň ich priodel novým šatom.

S rešpektom a obdivom sleduješ nemé bralá, prerastené uschýnajúcou trávou, zelenkastým machom a malými jarčekom vody, ktorých nočný mráz vymenil za ligotajúce sa kvaple. Z tejto scenérie si túžiš odniesť v pamäti čo najviac.

V duchu si začneš nôtiť pieseň - „Toto je deň, ktorý dal nám Pán, veselme a radujme sa v ňom... „

V jeseň súmrak v horách prichádza veľmi skoro. Ešte chvíľe zastavenia a je čas na návrat. Opatrne zostupujeme na bezpečný chodník, aby sme zvládli náročnú cestu späť ešte za denného svitu. Ešte je potrebné prejsť krátkym úsekom.

Kamenná platňa, mysliať si – pevná, vsadená do terénu sa odrazu odtrhne a padám do neznáma.

Čo to je?

Bremeno tlačí

a zdvíha sa.

Kto je so mnou,

kto zdvíha ťarchu ?

...Prenikavé slnečné

lúče mi otvárajú oči.

Vidím ... žijem ďakujem.

V pozadí je človek. Ale naplno, triumfálne sa prejavuje Božia láska záchrany.

BOH dáva nový život.

Čo je ľudská vynaliezavosť v porovnaní s nespočítateľnými možnosťami, ktoré má vo svojom „talóne“ náš Boh?

Tvoj, môj, náš Boh – zdvorilo čakajúci, nikdy neodmietajúci, pripravený kedykoľvek chytiť mocne, niekedy bojazlivo, tvoju podávajúcu ruku.

Nezatváraj ani dvere srdca. Pootvor ich, aj napriek tomu, že ťa rušia ich vŕzgajúce pánty. Časom sa očistia a otvoria sa s radosťou dokorán.

Čas plyní-nenechaj ho plynúť bez sprievodcu, ktorý dáva nádej, zmysel a istotu.

Adventný čas je tu.

V. Jančiová

Adventné pozvanie

Advent je svätých tajov doba,
advent je doba čakania.
Keď odchádza a mizne zloba,
advent je doba pokánia.

Advent je svätých tajov doba,
advent je tichý, Boží čas.
Do nebeského volá mesta –
Pán Ježiš ide, spasí nás.

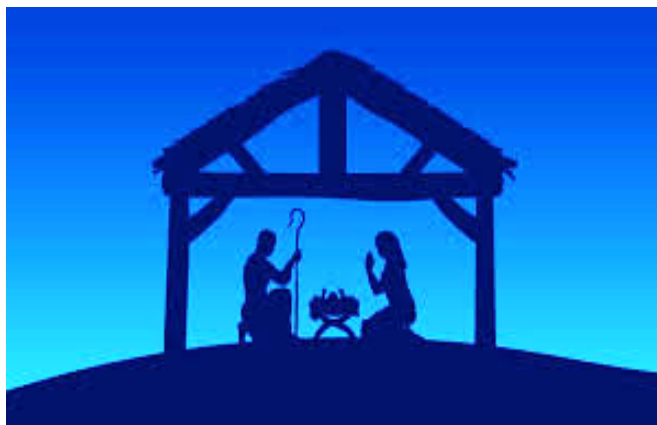
Milí bratia a sestry!

Začiatok decembra nám každý rok naznačuje, že ideme v ústrety adventu – príchodu. Čakáme, lebo vieme, kto príde. Pripravujeme sa na čas Vianoc, keď si budeme pripomínať narodenie Božieho Syna, Ježiša Krista, ktorého Pán Boh poslal na tento svet, pre každého jedného z nás. Nebolo, a iste ani nebude na tejto zemi takých sviatkov, ktoré by tak hlboko prenikli do duše človeka. Kedysi dávno aj do našich detských dušičiek. Vďaka našim drahým rodičom, na ktorých s láskou spomíname, sme tento čas prežívali pri Božom Slove, na modlitbách, adventných večierňach a v chráme Božom, na Službách Božích. Bol to čas ticha, neboli zábavy ani divadlá a ani iné podujatia. Komercia nám od septembra neponúkala darčeky pod vianočný stromček. Tie naše Vianoce boli skromné, bez okázalých darov. Najvzácnejší dar pre nás bolo betlehenské dieťa, narodené v jaslíčkách – Pán Ježiš Kristus. Ubehli roky, doba sa zmenila, ale v mojom srdci zostal advent dobou ticha. Čas vzácných modlitieb a stíšenia pri Božom Slove. Mnohí zabúdame na to, že adventný čas, je časom prípravy aj na druhý, konečný príchod Pána Ježiša Krista, ktorý príde s mocou a slávou súdiť tento svet a ľudí. Preto nemôžeme žiť len v pokojnej ilúzii vianočných sviatkov, ale máme byť pripravení privítať nášho mocného a živého Pána.

Milý brat, milá sestra, je to ponuka – ži svoj život od prvého adventného dňa. Častejšie vyhľadávaj ticho modlitby, zbavuj sa zlých zvykov, pracuj na sebe, aby tvoje krácanie v ústrety Štedrému večeru bolo čo najčistejšie. Každý deň sa v hlbokom tichu modlitby spájaj s Pánom Bohom, lebo advent a Vianoce sú

jedinečné svojím posolstvom a požehnaním. Pán Ježiš je tým, ktorý prišiel do tohto sveta – On je cesta, pravda i život. Veríte tomu? Prosím Nebeského Otca, aby aj tohtoročný advent a Vianoce boli pre nás požehnaním pre ďalšie dni a roky života.

Vianoce idú – sviatky pokoja.
Všetci už čakáme v blízkosti dvier,
kedy sa tajomne zvečera otvorí,
do duše nám príde pokoj i mier.
Do duše prídi, Ježiši,
do duše, ktorá hľadá.
Boh vždy je na blízku tomu,
kto si Ho žiada.

Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle. Amen.

M. Macková

Ten pravý pokoj

Konečne. Konečne sa zastavíme, oddýchneme si, budeme spolu, pripomenieme si minulosť, potešíme sa z prítomnosti a na chvíľu zabudneme na budúcnosť. Možno práve takéto myšlienky sa aj vám spájajú s Vianocami. Zvykneme im hovoriť sviatky pokoja, pretože vtedy sa naozaj akoby na chvíľu zastavil čas a chce prísť utíšenie. Predsa v tom kolobehu všedných dní musíme vždy niečo riešiť, žijeme postojom, že už teraz je neskoro a tak sa snažíme zjednodušiť si všetko čo sa len dá. A pritom sa nepýtame za akú cenu. Ale v ten vianočný čas sa akosi chceme zastaviť a sme si navzájom vzácnnejší, aspoň sa snažíme byť. Tento náš životný postoj, ktorý sa stáva životným štýlom pripomína rozhovor malého princa s obchodníkom, ktorý predával vylepšené pilulky proti smädu. Stačilo raz za týždeň jednu zhltnúť a človek nepociťoval potrebu napíť sa. „Prečo to predávaš?“ spýtal sa malý princ. „Je to veľká úspora času,“ odpovedal obchodník. „Vypočítali to odborníci. Ušetrí ti 53 minút za týždeň“. „A čo sa urobí s týmito 53 minútami?“ „Každý si s nimi urobí čo chce.“ „Keby som mal premárniť 53 minút, šiel by som celkom pomaličky k studničke,“ povedal malý princ.

Zdá sa mi, že práve toto sa väčšina ľudí snaží prežiť práve cez Vianoce. V tom hektickom uponáhľanom svete, skúpom na čas, sa snažíme zastaviť a ísť pomaly k studničke. A toto máme radi. Pokoj, ktorý sa snažíme tvoriť a hľadať akosi usilovnejšie práve cez Vianoce.

Ale čo ďalej? Čo potom, keď prejde tých pár dní. Čo ďalej so životom? Zasa len každodenný kolobeh, stres, náhlenie sa za niečím... a na čas Vianoc zostane už len tichá spomienka.

Zvest' anjelov, ktorú bolo počuť počas prvých Vianoc, vtedy v Betleheme nám chce povedať, že tu ide o čosi viac ako len z času na čas si nájsť čas a vybrať sa k studničke a inokedy sa sýtiť tabletkami proti smädu, ktoré ponúka svet, aby uhasil tú neuhasiteľnú túžbu po živej vode.

Anjeli spievali: „Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj, ľuďom dobrej vôle.“

Tento chválospev hovorí tak veľa. Inými slovami by sme posolstvo anjelov mohli opísať aj takto: Jedinému, živému, večnému Bohu patrí sláva, lebo koná predivné veci. Do chaosu, zmätku, ničoty a desivej reality pekla prináša východisko: Dáva cestu vyslobodenia, otvára cestu zmierenia a pokoja. Do pesimizmu a egocentrizmu prináša cestu svojej dobrej vôle. A tou cestou je Ježiš, Boží Syn, ktorý sa práve narodil v maštali v Betleheme.

Verím, že cítime, že tu ide o viac než len o pokoj na pár dní. Veríme, vnímame, že to smerovanie ku pokoji, ktoré prichádza s Vianocami nám chce povedať viac. Chce nám povedať, že ten pokoj, to nie sú len radostné piesne, že ten pokoj, to nie len čas keď akurát nemáme starosti, keď sme zvládli situácie. Ten pokoj, to nie je len úľava, čo príde potom, keď sme dali do poriadku veci, ktoré sme dlho odkladali. To nie je len čas, keď sa akurát nikde neponáhľame, keď si smieme sadnúť a odpočívať. Ten pokoj, o ktorom spievajú anjeli a za ktorý ho slávia je čosi omnoho viac. Je to shalom - pokoj, ktorý pretrvá aj vtedy, keď nastanú situácie plné tlaku a napätia, on pretrvá. Je to pokoj, ktorý trvá napriek tomu, že sa toho nakopí. Je to pokoj, ktorý trvá aj v hluku sveta, ktorý trvá aj keď prídu prekážky. Je to pokoj, ktorý prichádza od Boha a jeho koreň je láska Božia. Je to pokoj, ktorý pramení zo zmierenia s Bohom. A toto zvestujú anjeli, že Bohu patrí sláva lebo Boh dáva človeku cestu pokoja. Proroctvo z Izaiáša hovorí o Ježišovi, že je kniežaťom pokoja. že je princ pokoja.

Sám Ježiš Kristus hovorí: *pod'te ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, ja vám dám odpočinutie. Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám*

dávam, nie ako dáva svet, vám ja dávam. To odpočinutie, ktoré ponúka, do ktorého nás pozýva vstúpiť nie je na chvíľu. Nemení sa pod vplyvom zmeny podmienok, pocitov a nálad. Nezavísí od vonkajších podmienok. Tlak okolia a sveta ho neovplyvní. Odpočinutie, ktoré prichádza s Ježišom a do ktorého sme pozvaní vstúpiť, je pokoj, ktorý zvestujú anjeli. Pokoj, dar pre ducha a dušu. Postoj, v ktorom človek môže žiť, stav v ktorom napriek nepriaznivým okolnostiam života zostávame vyrovnaní, sústredení, bez strachu a zmätku. Je to pokoj, ktorý nedá svet, ani terapie, ani rôzne meditačné techniky. Je to Pokoj, ktorý pramení z reality, že už viac nie som otrokom hriechu. Že už viac nemusím žiť pod ťažkým bremenom temnoty, ničoty, hriechu a smrti. Lebo Ježiš Kristus prišiel, zvíťazil, vybojoval zápas o môj pokoj. Smiem vstúpiť do Jeho odpočinku, do Jeho pokoja a žiť z Neho a v Ňom. Pokoj, ktorý dáva Pán Ježiš pramení z odpustenia hriechov, z Božieho prijatia. Tento pokoj prichádza, keď človek príľne k Bohu, keď Boh mu je priateľom.

Milí priatelia, nech pokoj,

ktorý hľadáte, nájdete.

... nielen na pár sviatočných dní.

Anna Belanji,
zborová farárka

Prierež udalostí

Aj v jesennom a zimnom období žil náš cirkevný zbor rôznymi udalosťami. Po letnej prestávke sme sa opäť mohli stretávať pri vyučovaní v Božích pravdách a pri spoznávaní Biblie na biblických hodinách pre dospelých, ktoré sú vždy nápadité a veľmi obohacujúce. Dôležitá je aj práca s mladými ľuďmi, naša mládež sa spolu stretáva každú sobotu na Biblickej hodine pre mládež, tí mladší, v piatok – po konfirmačnom vyučovaní na doraste. Neformálnou cestou, pri hrách, aktivitách a piesňach tak majú priestor budovať si vzťahy medzi sebou i vzťah s Pánom Bohom. Pre mladých dorastencov pripravili naši mládežníci víkendovú dorastovú chatu, ktorým za ich obetavosť a čas venovaný mladším zo srdca ďakujeme. O tomto výlete si môžete viac prečítať v nasledujúcich riadkoch.

V mesiaci november sme pre dorastencov pripravili zimnú víkendovú chatu, ktorá síce nebola v zimnom, zasneženom duchu, ale o to viac sme si ju mohli užiť aj v kruhu kamarátov z cirkevného zboru z Pribyliny. Víkendovka sa konala 8. - 10. novembra 2019 v Istebnom. Rozhodli sme, že chceme do toho

zapojiť aj našich blízkych mladých ľudí z Pribyliny a o to viac zasiahnuť mladých z oboch našich zborov. Témou tejto chaty bolo oddelenie sa od tohto sveta a rozhodnúť sa nasledovať Pána Ježiša a svojim životom ukazovať na odlišnosť. Prešli sme si rôznymi príbehmi. V úvode sme si priblížili, čo prakticky môže znamenať "ísť proti prúdu". Následne sme sa zamerali aj na príbeh milosrdného samaritána, od ktorého sme sa spolu s mladými mohli naučiť ako milovať aj ľudí, ktorých všetci odsudzujú a nemajú ich radi. Najlepšie, čo môžeme urobiť, je sa učiť od Pána Ježiša a spomenuli sme, že ak prijmemu identitu Božieho dieťaťa, tak podľa toho konáme a aj sa správame.

Veríme, že tento čas zasiahol mnohých z nás a zatúžili sme žiť podľa Božieho slova. Svoj čas sme si spríjemnili aj spoločnými hrami a taktiež nechýbala ani prechádzka po krásnom kraji v Istebnom.

Nad'alej je našou túžbou sa za našich dorastencov modliť, aby bližšie poznali Pána Ježiša a aj oni sa rozhodli pozvať Ho na cestu svojho života. Lebo vieme, že to je najlepšie, čo im môžeme počas chát alebo aj dorastoch v piatok odovzdať.

Lenka Petříková

Nemenej dôležitá je práca s malými deťmi a ich rodičmi. Tešíme sa preto, že naša cirkevná materská škola úspešne vstúpila do ďalšieho školského roka a veríme, že z malých škôlkárov vyrastú mladí ľudia, ktorí budú živou súčasťou nášho cirkevného zboru. Pre tie najmenšie deti (a ich rodičov) máme vytvorený priestor na stretnutia, biblické vzdelávanie i hry – v mamiklube.

Stretnutia našich mužov patria tiež medzi vzácne aktivity a sme vďační Pánu Bohu, že ich takto k sebe volá a posilňuje.

Pravidelne sa stretávalo Modlitebné spoločenstvo, ktorého modlitebný zápas za rôzne oblasti našich životov je veľmi dôležitý a modlitby viditeľne prinášajú svoje ovocie. Jedno zo stretnutí modlitebného spoločenstva navštívil náš priateľ, kazateľ z Nórska, brat Kurt Westmann a poslúžil aj Slovom Božím. Niekoľko našich nórskeho priateľov prišlo spolu s ním. Následne v nedeľu, 17.11.2019, prišli na naše Služby Božie. (priatelia z Nórska boli na Slovensku na konferencii). Nakoľko sú v našich srdciach stále a mali sme možnosť prežiť s nimi niekoľko dní priamo v ich krajine (r.2016) a následne navštívili oni náš cirkevný zbor tu, na Slovensku (v lete 2017), priateľstvo s nimi je pre nás vzácne a oni sú tiež veľmi vďační za naše modlitby za nich i za náš záujem o nich.

Poprosila som ich o krátky pozdrav do nášho cirkevného zboru. Čakať som nemusela dlho, boli veľmi nadchnutí pre túto myšlienku. Prinášam vám pozdrav priamo z Nórska.

Milí priatelia v Liptovskom Hrádku,

„Nech Boh, náš Otec a Pán Ježiš Kristus vás požehnajú milosťou a pokojom“.

S blížiacimi sa vianočnými sviatkami vám posielame pozdrav z nášho cirkevného zboru v Stokke. Posielame vám niekoľko správ o udalostiach v našom zbore, ktoré sa udiali na sklonku roka 2019.

Počas tohto leta odišli z nášho zboru dvaja členovia - jeden z našich hudobníkov a náš kresťanský učiteľ Thomas, ktorý viedol v našom zbore prácu s deťmi a mládežou. Obaja teraz pracujú v novom spoločenstve. Nový organista čoskoro nahradí toto pôvodného, ale nahradiť Thomasa, ktorého si určite pamätáte z návštevy pred dvoch rokov, nie je celkom jednoduché. Preto naši

dvaja pastori, Solveig a Frode budú venovať viac času práci s mladými ľuďmi pripravujúcimi sa na konfirmáciu.

V septembri sme mali nové voľby zborovej rady (pozn. ako u nás presbyterstvo) a mnohí jeho pôvodní členovia boli zvolení opäť. Oivind, ktorého si pamätáte z návštevy, je stále lídrom zborovej rady (pozn. ako u nás dozorca) a my sme za to veľmi vďační.

Stále na vás myslíme, v našich modlitbách na našich bohoslužbách. Tiež vám prajeme požehnané Vianoce a požehnaný Nový rok.

Posielame vám fotku nášho dozorca Oivind-a a nášho pastora Frode-ho, odfotenú minulý týždeň.

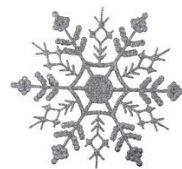
V mene cirkevného zboru v Stokke, Nórsko

25. novembra 2019

Karl Hagelund

Raz do mesiaca sme sa stretávali aj na misijných bohoslužbách. Vďaka patrí všetkým tým, ktorí svojou mierou prispeli k ich realizácii. Kapele, technikom, ďakujeme aj za prípravu občerstvenia i tým, ktorí prestreli i upratali a predovšetkým ďakujeme Pánu Bohu, že požehnáva tento vzácny čas, vedie k vytrvalosti a nadšeniu pre dobrú vec. Z týchto misijných bohoslužieb som si pre vás pripravila niekoľko myšlienok. V nedeľu 20.10.2019 prijal naše pozvanie a kázňou Slova Božieho poslužil brat farár Marián Kaňuch z CZ v Žiline (je tiež seniorom Turčianskeho seniorátu). Hovoril o téme života, ktorý prináša život, čerpal z 1M 2,7. Hovoril o tom, že život treba vnímať ako dar a tak s ním nakladať. Spomenul myšlienky dávneho kazateľa, ktoré sú však aktuálne aj v 21.storočí – myšlienky o poradií hodnôt, ktoré si v praxi často zamieňame. To správne poradie hovorí: najskôr modlitba (buduj vzťah s Bohom), potom odpočinok (zastav sa, tvoje ponáhľanie sa ťa dobehne), potom vzťahy (sme stvorení pre budovanie a upevňovanie vzťahov) a nakoniec práca (Biblia lenivosť nepodporuje, ale práca sa nesmie stať našou modlou). Tiež modlitba by nemala byť v našich životoch poslednou záchranou ale vždy prvou voľbou.

17.11.2019 si naša spoločnosť pripomenula 30.-te výročie Nežnej revolúcie. Pri tejto téme sme sa pristavili aj na našich bohoslužbách. Téme Sloboda – v duchovnom zmysle sme sa venovali na misijných bohoslužbách o týždeň neskôr, 24.11.2019. Sloboda v duchu – mať možnosť rozhodnúť sa, mať možnosť výberu, nežiť život otroka. K tejto téme pridal svedectvo zo svojho života brat Ivan Gabčo o tom, ako človek v rozhodujúcich a ťažkých životných situáciách počuje dva hlasy – hlas , ktorý volá k vytrvalosti a modlitbe, hoci je v neriešiteľných životných situáciách a ten druhý, ktorý hovorí, vzdaj sa, nemá to cenu. Modlitbou sa prihovril brat dozorca Janko Pavlík, Ivan Plachtinský i Janko Paštrnák. Sestra farárka opäť oslovila zaujímavou kázňou, ktorej podstatou bola myšlienka o tom, že život v slobode neznamena nutne žiť mimo väzenia či pracovného tábora, že život otroka sa dá žiť aj bez pút na rukách, lebo otroctvo má dnes veľa, občas ťažko rozpoznateľných tvárí. Na príklade izraelského ľudu, ktorý bol Bohom vyslobodený z egyptského zajatia, sme si mohli pomenovať znaky neslobodného a slobodného človeka. Kristus nás oslobodil k slobode, je na nás, ako uchopíme slobodu, ktorú nám dáva. Cesta s Bohom, je cesta k pokoju, nádeji, radosti a slobode.

Modlitba

Príroda sa uložila na zimný spánok. Kvety zvädli, lístie opadalo, tráva zhnedla a šedivú zrazu vystriedala biela, snehová prikrývka. Čistá a studená. Mrazivá a predsa pokojná a krásna. Všetko odpočíva v Tvojom poznaní, oddychuje v Tvojej náruči. Načas stuhnuté, ako keby neživé. My však vieme, že po zime príde jar. Že korene rastlín v zime prežijú a zvieratá uložené na zimný spánok sa na jar prebudia.

S prvým snehom sa k nám priblížili Vianoce a s nimi k nám prichádzaš aj Ty, Pane Bože. Budeme oslavovať Tvoje narodeniny. Najväčšie a najslávnejšie v dejinách. Budeme oslavovať zázrak narodenia Ježiša Krista. Dar Tvojej lásky k nám. Ukázal si nám Teba, cez svojho Syna a takto zázračne si nám vyjadril Tvoju nekonečnú lásku.

Skrze Ježiša si daroval tomuto svetu vzor pre človeka. Vzor morálky, vzor statočnosti, vzor skromnosti, vzor pokory, vzor viery, vzor nekonečnej lásky a hlavne poznanie a nádej večného života pre každého z nás. Denne nám poskytuješ veľa dôkazov o sebe a my Ťa napriek tomu odmietame a zapierame. Veríme len hmatateľnému. Vyberáme si ľahšie cesty. Materiálne blaho a prázdne životy.

Pane Bože, veľmi Ti ďakujem za zimný čas a zázrak Vianoc. Vždy cítim veľkú lásku a pokoru k Tvojej nekonečnej veľkosti a добрote. V najtreskúcejšej zime ma dokáže rozohriať pocit vďačnosti z Tvojej prítomnosti a Tvojej ochrany.

Príbeh Ježiša je zázrak sám o sebe. Tento príbeh sa nedá prekonať. Je zapísaný v Biblii, preverený dvomi tisícročiami. Kniha kníh bola napísaná pre ľudí, napísaná ľuďmi, dokázateľne však bola vedená Tvojou rukou. Naše slobodné rozhodnutie je uveriť napísanému. Je na nás, ako sa rozhodneme naložiť s Tvojim najväčším darom.

Modlím sa Pane Bože za srdcia ľudí. Aby sme sa Ti otvorili, aby sme našli Tvoju lásku, aby sme uverili Tvojej večnosti. Potom sa už nikto z nás nebude musieť báť studenej chladnej zimy, lebo nádej jari a prebudenia zo zimného spánku máme v Tebe.

Ďakujem Ti Pane Bože za silu viery a prosím Ťa uchovaj ju v našich srdciach naveky. Amen

IM

VIANOCE – sviatky lásky, pokoja, radosti, šťastia

Pre niektorých sviatkom duchovným, kedy oslavujeme narodenie Ježiša Krista, Božieho Syna. Pre iných je to čas, kedy potrebujú nakúpiť čo najviac darčiekov, napiecť čo najviac koláčov, upratať celý dom. A v tom predvianočnom zhone si ani neuvedomujeme, že by sme si mali nájsť chvíľku, chvíľku pre Pána Boha a venovať mu naše myšlienky. Zamyslieť sa a spomenúť si na situácie, kedy sme boli vďační, za to, že Ježiš je tu pre nás, že je naším Svetlom v tmách. Ja ďakujem za to, že za posledný rok je Ježiš v mojom živote dennodennou súčasťou a verným priateľom. Že mi dal tú možnosť zažiť život s Ním a bez Neho...ĎAKUJEM.

Taktiež sa chcem poďakovať za ľudí, ktorí vďaka práci v našej Cirkevnej materskej škole vstúpili do môjho života a neskutočne ho obohatili. Veľká vďaka patrí pani farárke Aničke, jej manželovi Michalovi, kolegyni Ľubke, všetkým rodičom za milý prístup, ochotu a v neposlednom rade sú tu naši najmenší, ktorí robia môj život radostným a veselým.

(Autor: Adamko, CMŠ Koráb)

(Autor: Marcelko, CMŠ Koráb)

A práve oni sa tešia na Vianoce najviac, a takto si ich, v ich detských myšlienkach predstavujú:

PREČO SLÁVIME VIANOCE?

- Lebo príde Ježiško (Martinko)
- Pretože Pán Ježiš má v tento deň narodeniny (Adamko)
- Ja viem, prečo prichádza, aby potešil deti hračkami (Marcelko)
- Ježiško nám dáva na Vianoce hračky, ako keď máme my narodeniny (Agátka)

ČO MÁŠ NA VIANOCIACH NAJRADŠEJ?

- Že si kúpim na Vianoce policajné auto (Maxík)
- Že si pod stromčekom nájdem autodom (Agátka)
- Že dostanem nové lego techniky (Adamko)
- Svetielka, stromček, ako sme pri stole a zatvoríme dvere, ako jeme kapustovú polievku a maminka sa pomodlí a keď sa tie dvere otvoria, sú tam darčeky (Marcelko)

(Autor:
Martinko
CMŠ Koráb)

Ja, v mojom mene, chcem popriať všetkým pokojné a požehnané vianočné sviatky. Nech sú vaše srdcia naplnené Božou milosťou a radosťou z príchodu Ježiša Krista. A našim najmenším prajem, aby sa im splnili všetky ich detské sníčky a pri rozbaľovaní darčiekov mali rozžiarené očka.

Z. Martinková,
riaditeľka CMŠ Koráb

Moje Vianoce

Prichádzajú najkrajšie sviatky roka – Vianoce. Z detstva si pamätám, ako mama vypekala kysnuté koláče, v peci sa piekol chlieb a opekance. Pred Vianocami boli zabíjačky, takmer v každom dome sa chovalo prasiatko. Spravili sa klobásy, údilo sa mäso – aby všetko bolo pripravené na vianočný stôl.

Bývali sme pod horou a tak nebolo nikdy ďaleko ísť po vianočný stromček, vždy sme doma mali jedličku. Na Štedrý deň doobedu sme ju ozdobili, popri tom sa už varila kapustnica a robili sa opekance s makom. Potom sme sa všetci vyobliekali a šli spolu do kostola, kde sme si znova a znova pripomínali, že Ježiško prišiel na tento svet. V preplnenom kostole zneli vianočné piesne a nesmela chýbať Tichá noc. Sedávala som so svojimi rodičmi a starými rodičmi, tak to bývalo. Každý bol v tých chvíľach k sebe milší a rodina bola súdržná aj v kostole. Vianoce v detstve boli pre mňa sviatkom pokoja, spokojnosti a Božieho Slova. Po skromných darčekom a po večeri sme navštevovali celú rodinu. Pod oknami sme spievali Tichú noc a Čas radosti. Poslednou zastávkou bol dom starých rodičov, tam sa zišla celá rodina. Bolo nám spolu veselo, pomodlili sme sa a zaspomínali na tých, ktorí nás už opustili.

Aj do dnešnej doby som si odniesla to vzácne z detstva, že rodina má byť spolu. Tak to aj robíme.

Chcem vštepiť svojim deťom, vnúčatkám i pravnúčatkám to, aby si vážili človeka ako takého a aby si vo svojom vnútri spomenuli na malého Ježiška, ktorý prišiel na svet v skromných podmienkach a za nás sa napokon i obetoval.

Prežite vianočné sviatky v spokojnosti, s Božou pomocou a myslite i na tých, ktorí toto zažiť nemôžu.

A. Šarkanová

na oddych i zamyslenie

Kedysi ¹dávno zvolali zvieratká snem. Líška sa spýtala veveričky: „Čo pre teba znamenajú Vianoce?“

⁴Veverička odpovedala: „Pre mňa znamenajú ⁵Vianoce krásny stromček ozdobený množstvom žiariacich sviečok a cukrovinkami, ktoré mám tak veľmi rada.“

Líška sa pripojila so svojou predstavou: „Pre mňa, samozrejme, nesmie chýbať voňavá pečená husička. Bez pečienky by to ani neboli skutočné Vianoce.“

Do debaty sa pridal ⁸medveď: „Vianočka! Na Vianoce musím mať obrovskú sladkú vianočku!“

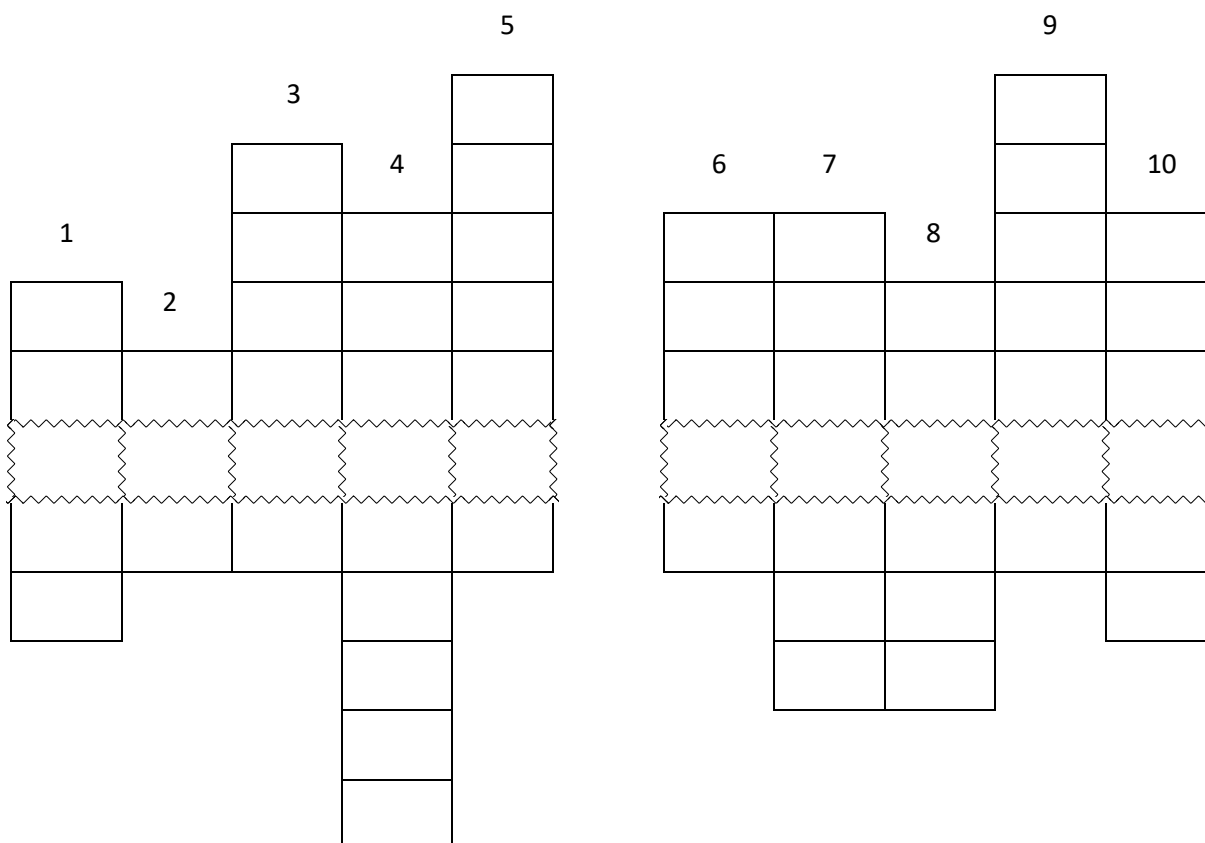
¹⁰Straka si zasnene povzdychla: „⁶Podľa mňa sú na Vianoce najdôležitejšie krásne a ligotavé šperky a ³ozdoby. Na Vianoce sa predsa musí všetko ligotať.“

Pozadu nechcel ostať ani ²vôl: „Všetci sa mýlite. Vianoce robí Vianocami až šumivé šampanské. Ja by som ho vypil hoci aj dve fľaše!“

⁹Somárik, ktorý to už nemohol vydržať, sa rýchlo zmocnil slova: „Ach, vari ste sa všetci zbláznili? *Ved' na Vianociach je najdôležitejší Ježiš!* Azda ste na to už ⁷zabudli?“ Vôl sa zahanbil, sklopil svoju veľkú hlavu a zabučal:

„A vedia to _ _ _ _ _?“

Podčiarknuté slová vpíšte podľa čísel do tajničky. Znenie tajničky je dokončením príbehu od *Bruna Ferrera*.

Nedopust' te, aby ste oslavovali Vianoce bez Pána Ježiša.

Nedopust' te, aby ste odmietli najväčší Dar, ktorý sa vám ponúka pre časný i večný život.

Milosť je tu pre vás.

Vaším najväčším darom nie sú vaše dary, ale pozvanie Ježiša Krista do vášho života.

Nájdite si každý deň čas pre Pána Boha. Pár minút priestoru pokoja a ticha len v Božej prítomnosti. A potom pár minút z vášho dňa, počas ktorých dáte priestor niekomu inému a venujete tomu človeku plnú pozornosť.

Dovoľte, nech vo vás prebýva Boží Syn, Pán Ježiš Kristus a Jeho láska.

DAR

DAR je niečo, čo sme obdržali bez nášho pričinenia. Obyčajne z nezištnej lásky.

DAR má z nášho pohľadu vždy inú hodnotu - podľa toho, v akej situácii sa práve nachádzame. Obyčajne s vekom sa jeho hodnota mení.

Väčšinou to bývali DARY materiálnej hodnoty, pokiaľ sme žili v normálnej, zdravej rodine.

Práve v detskom veku mala vytúžená hračka pre nás úžasnú hodnotu.

V školských časoch to boli knihy, po ktorých sme tak túžili.

Až v dospelosti, keď sme získali širší pohľad na svet, sme si uvedomili, že existujú iné, oveľa dôležitejšie a hodnotnejšie dary.

Tým najväčším DAROM pre mňa bolo, že som sa mohla narodiť do zdravej, kresťanskej rodiny, do krajiny, ktorá počas môjho života nepoznala vojnu, biedu, prenasledovanie a hlad.

Vedela som o našom Nebeskom Otcovi. Poznávala som Ho, vďaka rodičom a starým rodičom. Ale až spätným pohľadom môžem konštatovať, že celý život ma On sprevádza a usmerňuje.

Pre toto všetko čo máme, Mu máme tak veľa dôvodov ďakovať. Viem, že je to nezištný a veľký DAR z Jeho lásky k nám.

Preto je na nás, ako s tým DARMI naložíme, či sa z nich budeme len tešiť, alebo spôsobom svojho každodenného života Mu vyjadríme svoju veľkú vďaku.

Vďaka Ti, Bože, za DAR viery. Vďaka Ti za DAR nádeje. Vďaka Ti za živého Krista.

O. Vrbičanová

„Videli sme totiž Jeho hviezdu na východe a prišli sme sa Mu pokloniť“ (MAT 2, 2)

Vianoce sú neodmysliteľne spojené so sviatkom troch kráľov. Trojkráľový biblický príbeh začal ďaleko v pohanskej krajine, keď sa na oblohe zjavil pozoruhodný úkaz. Bola to hviezda, alebo dvojhviezda, ktorá oznamovala, že sa deje niečo výnimočné.

Astronóm to hodnotí takto: „Ako najpravdepodobnejšie sa zdá byť trojitá konjunkcia Jupitera a Saturna, keď sa k sebe v priebehu jedného roka planéty na vzdialenosť jedného stupňa priblížili až trikrát, a to 29. mája, 30. septembra a 5. decembra, v roku 7 pred naším letopočtom“. Jupiter bol kráľovskou planétou, hviezdou vládcov a Saturn bol zase hviezdou Židov, ktorý sa spájal s narodením významnej osobnosti. To mohlo viesť astrológov k tomu, že verili, že sa blíži príchod vodcu židovského obyvateľstva. Keďže išlo o trojitú konjunkciu, proroctvo sa naplnilo trikrát.

V staroveku ľudia omnoho častejšie hľadeli na oblohu než to robíme mi dnes. Neexistoval vtedy žiadny svetelný smog. Spomeňme si na Abraháma sediaceho večer v tichu noci ako mu znie Boží hlas: „*Pohliadni na nebesá a spočítaj hviezdy, ak ich môžeš spočítať.*“ (Genesis 15,5). Podobne sa Boh prihovára v knihe Jóbovej: „*Pozri, ako vysoko sú najvyššie hviezdy!*“ (Jób 22,12). Je preto logické, že jasná hviezda na nočnej oblohe pútala pozornosť. Tento pozoruhodný úkaz na nebi bol znamením pre mudrcov o tom, že sa splnili starozákonné proroctvá a narodil sa Mesiáš. Preto sa vydali na dlhú cestu do Jeruzalema a pýtali sa: „*Kde je ten narodený kráľ židovský? Videli sme totiž Jeho hviezdu na východe a prišli sme sa Mu pokloniť.*“ (MAT 2,2). Odkiaľ prišli traja králi? Biblia hovorí, že „prišli z východu“. Na východe bola bývalá Perzia a aj tam žili židovské komunity, ktoré študovali Tóru. Je jasné, že Traja králi patrili k vzdelaným ľuďom. Niektorí vykladači tvrdia, že „traja králi“ patrili k vzdelanostnej skupine, ktorú založil prorok Daniel keď bol v zajatí. Prorok Daniel poznal proroctvo o Mesiášovi a preto údajne zhromaždil vzácne dary (zlato, kadidlo, myrhu), ktoré neskôr priniesli mudrci do Jeruzalema k narodenému kráľovi.

Tak, či onak, dôležité je, že sa zjavila hviezda, ktorá oznamovala, že Mesiáš sa narodil. To bol signál pre troch kráľov - opustiť svoju domovinu a vydať sa na cestu. Nebola to ľahká cesta, bola iste spojená s námahou, dlhým putovaním,

odriekaním si a hrozbou nebezpečenstva. Nič ich neodradilo, chceli vidieť Mesiáša – kráľa a pokloniť sa mu.

Ísť za Mesiášom, podstúpiť dlhú a nebezpečnú cestu je výzva aj pre nás v dnešných časoch. Opustiť svoje pohodlie, zaprieť sám seba a hľadať Krista pre svoj život má byť to dôležité, k čomu nás vyzýva a nabáda Písmo. Je to potrebné práve preto, lebo narodený Mesiáš prišiel kvôli nám. Boh sa vtelil do človeka preto, aby sa nám najviac priblížil. Stálo ho to odloženie slávy, ktorú mal v nebesiach. Zbral na seba ľudské telo, ponížil sa a bol poslušný až do smrti na kríži. On je riešením nášho najväčšieho problému a tým je hriech, ktorý nás oddeľuje od Boha. On nás vyslobodzuje z našej sebastrednosti a vyslobodzuje z nášho sebeckta. Náš porušený vnútorný človek, pokrivený charakter a vnútorné defekty vie napraviť a vyliečiť len Boh. Narodený Mesiáš prišiel na to, aby porazil smrť. Každý, kto Ho hľadá Ho aj nájde, každý, kto dnes chce ísť za Ním má k Nemu otvorenú cestu. Netreba ďaleko putovať, netreba nám podstúpiť strastiplnú cestu za Mesiášom. Môžeme ho hľadať svojím srdcom. Proti tomu hľadaniu bude hluk tohto sveta so všetkými ponukami, nástrahami a pokušeniami. Nedajme sa odradiť. „*Hľadajte Hospodina, kým sa dáva nájsť*“, vyzýva nás starozákonný prorok Izaiáš. Ešte je čas, ešte je stále možnosť skloniť sa pred Kristom v pokore srdca, prijať od neho odpustenie hriechov a dovoliť mu riadiť a ovplyvňovať náš život. Z začať môžeme tým, že sa vo svojom vnútri stíšime a rozhodneme sa hľadať Ho celým srdcom. Určite sa nám dá nájsť, veď to zasľúbil. Potom potrebujeme urobiť to, čo traja králi, pokľaknúť pred Ním a priznať Mu právo na prvenstvo v našom živote.

Vianoce sú predo dvermi. Zhon a hluk, naháňanie sa za nepotrebným nás môže odradiť a odlúčiť od toho, čo je najdôležitejšie. Začnime púť za Kristom spolu s putujúcimi troma kráľmi. Prinesme mu dnes dar najväčší. Naše otvorené a úprimné srdce je tým najhodnotnejším darom, ktorý On vďačne prijme. Potom nám ho vráti späť vymenené, očistené od hriechu. Takto slávme vianočné sviatky.

I. Plachtinský

Do tmy, na svet, prišlo k nám Svetlo Sveta

Svetlo a tma. Dve slová, ktoré tak silno kontrastujú. Dva javy, ktoré ma fascinujú od detstva. Dlho sa nad nimi zamýšľam a vždy sa mi v mysli vyplavia nové a nové súvislosti. Svetlo aj tmu dokážeme vnímať z mnohých uhlov pohľadu. Napríklad ako astronomické javy – striedanie dňa a noci otáčaním nebeských telies alebo ako biologické javy – striedanie ročných období, deň ako priestor pre rast rastlín, či čas útlu, oddychu organizmov počas tmy, ale môžeme ich vnímať aj v duchovnej rovine – ako čas svetla - duchovného rastu, nádeje a ako čas tmy - čas smútku, zlyhaní či odbočení.

Mnohí máme radi letné noci, keď je vonku tma a obloha je posiatá miliónmi trblietavých hviezd. Kocháme sa v tej nádhere.

Búrková noc, plná mračien však nie je pre ľudskú psychiku príliš povznášajúcim javom. Napokon, aj keď ukrižovali Ježiša Krista - tieto desivé a smutné chvíle sa prejavili aj zatmením nebeskej oblohy. Tma vyvoláva pocit úzkosti už v živote malých detí. Keď potme dieťa nevidí matkinu tvár, túži po jej teple, po jej objatí. Tma nastáva v ľudskom živote, keď nás sklame priateľ či opustí láska. Máme chuť skryť sa do tmy, pod perinu a nikdy odtiaľ nevyliezť. Tma nastáva aj keď nám zomrie niekto blízky. Zotmie sa aj vtedy, keď sme v práci nepochopení, či o prácu prideme a akosi nevieme, čo bude ďalej. Tma je aj vtedy, keď si uvedomíme, že sme zišli z tých správnych ciest. Chceme ostať nevidení, ukrytí v tom najtemnejšom kúte svojich zlyhaní.

Myslím si však, že nikto netúži po tme trvalej. Každý podvedome hľadá svetlo a teplo. Lebo len vo svetle môžu rastliny rásť a dávať človeku kyslík či obživu. Len vo svetle vidíme ďalej pred seba. Len vo svetle vidíme nerovnú cestu pod vlastnými nohami.

Často mám pred očami letný večer, keď sme boli na našom zborovom výlete u našich priateľov v Nórsku. Naokolo boli rozsiate malé farmy. Ich územia rozdeľovali cesty, lesy a široké pásy pšeničných lánov. Tu, na Slovensku, na noc zhasínáme svetlá v domoch. Naše mestá a dediny v noci akosi spustnú. V Nórsku však celú noc v domoch svietia malé svetielka. Pýtala som sa, či je to nejaký ich domáci zvyk. Vraj nie je, len sa im to tak páči (na rozdiel od Slovenska je v Nórsku podstatne lacnejšia elektrická energia). Keď som v noci pozrela z okna izby na poschodí, v diaľke svietili malé svetielka. Boli to domčeky na farmách, vzdialené, no tie svetielka dávali akýsi pocit bezpečia, že človek nie je v pustatine, ale hoci sú domy vzdialené a okolo je les, polia a more, život je predsa nablízku. Aj keď človek ide niekam nocou, svetlá v diaľke sú príslubom toho, že sa nestratil, že cieľ má pred očami, že tam, kde sa svieti, tam je život. Rovnako ako v našom duchovnom živote. Nech je akokoľvek ťažko, nech má tma akýkoľvek temný odtieň, stále je tu Svetlo „a to Svetlo svieti v tme a tma ho nepohltí“ – to nám zasľubuje Biblia. Žiadna temnota to pravé Svetlo nepohlí.

V čase našich bolestí, sklamaní, prehreškov, ublížení či opustení je tu Svetlo, ktoré nielen svieti na cestu, ale aj hreje. Je nádejou, ktorá nekončí. Dáva pocit bezpečia, prijatia, odpustenia. Už ako malé dieťa som vnímala som staré piesne v kostole. Texty sa tak podvedome vryli do detskej pamäte, ale až dospievanie a životné skúsenosti akoby poodhaľovali v mojom živote ich hlbší význam : „Sviet' svetlo sviet', uprostred sveta tmí, sviet' Bože sám“. „ Kto podá sily k púti, v ďalekú blaha ríš? Kto osvieti mi cestu, úskalie, zrady skrýš? Kto nahradí mi svojet' v tej smutnej cudzine? ... Môj Boh a brat: Pán Ježiš, On svetlo jediné“.

A napokon, hoci si to niekedy ani neuvedomujeme, je tu ešte iný rozmer svetla. Pokiaľ horí v nás plamienok Božej lásky, stále sme ľudia nádeje. Stále nás Jeho svetlo dokáže posúvať vpred a hoci to nie je tak jasne viditeľné, tak, ako sviečky zapálené v noci, aj my svietime. Tým, ako konáme, ako žijeme, sme nádejou pre druhých, pre pútnikov blúdiacich v tme. Môžeme byť tými žiariacimi hviezdami na ich oblohe, ktoré pomáhajú prejsť nocou života. Máme svoje poslanie. Čím nás bude viac, tým menej bude tmy vo svete. Lebo : „vy ste svetlo sveta“. (MAT, 5,14)

Narodením Ježiša Krista prišlo svetlo do temnoty, prišla nádej pre nás i pre ostatných. Ak to Božie Svetlo dostalo šancu vstúpiť do nášho vnútra, chráňme ho a nenechajme v sebe vyhasnúť a hoci vonku bude tma , búrka či ľadový vietor, s Jeho Svetlom tma nebude mať žiadnu moc. -zk-

A to svetlo svieti v tme a tma ho nepohltila. (Ján, 1,5)

Ľud, čo kráča v tmách, uvidí veľké svetlo, nad tými, čo bývajú v krajine temnoty, zažiari svetlo. (IZ, 9,1)

Ja som svetlo sveta, Kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života. (Ján, 8,12)

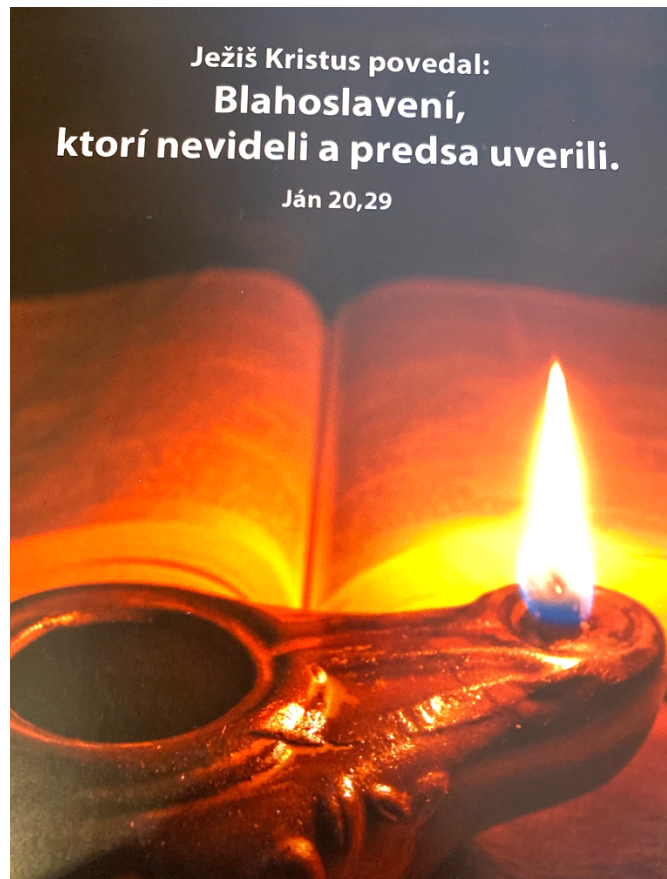
Ešte krátky čas je svetlo medzi vami. Kráčajte, kým máte svetlo, aby vás nezastihla tma, lebo kto potme kráča, nevie kam ide. (Ján, 12,35)

Lebo Boh, ktorý povedal: „ Nech z temnôt zažiari svetlo!“, zažiaril v našich srdciach, aby priviedol na svetlo poznanie Božej slávy na tvári Ježiša Krista. (2. Kor, 4,6)

Čo rozhodneš, to sa stane, a nad tvojimi cestami zažiari svetlo. (Jób 22,28)

Hospodinove príkazy sú správne, srdce naplňajú radosťou. Hospodinov príkaz je jasný, očiám dáva svetlo . (Ž 19,9)

Rok 2019 pomaly ostane spomienkou na prežitie. Hoci sme možno nedostali, nedosiahli všetko, po čom sme túžili, možno sme nevyhrali všetky boje a nezdolali všetky prekážky, aj tak nám z Božej milosti bolo darované plné priehrdie požehnania, z čoho má ľudské srdce milión dôvodov radovať sa. Už len život sám, je obrovský dar. Ďakujeme za požehnanie pre našu krajinu, pre náš zbor, pre naše deti, rodičov, bratov, sestry, manželov i manželky a v modlitbách nezabúdajme na biednych a nemocných. Do nového roka vstúpme s istotou, že Hospodin bude naším sprievodcom i pomocníkom, že Jeho láskavá ruka stále drží nad nami svoju stráž.

S priáním požehnaného roka 2020 Zuzana Karabínová, šéfredaktorka

Dôležité kontakty:

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Lipt. Hrádok Hviezdoslavova ul. 142
Zborová farárka: Mgr. Anna Belanji
tel. kontakt: 0918 828 050

Webová stránka : www.ecavlh.sk -tu su môžete stiahnuť aj archívne čísla Hrádockého prameňa alebo vytlačiť aktuálne. Všetky vo farebnej verzii a zároveň sa môžete dozvedieť aktuálne informácie o dianí v našom zbore.

V prípade potreby prislúženia Večere Pánovej doma, starším, chorým doma či v nemocnici, ako aj v prípade potreby osobnej spovede či modlitebnej podpory, s dôverou sa obráťte na sestru farárku.

Hrádocký prameň vydáva pre vnútornú potrebu zboru CZ ECAV na Slovensku Liptovský Hrádok. Náklad 250 ks.

Na príprave tohto čísla sa podieľali: Z. Karabínová, M. Gabčová, A. Belanji a ostatní autori uvedení pod jednotlivými príspevkami